

Sygn. akt II Ca 338/19

WYROK

1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2019 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. w W.**

przeciwko **S. O.**

o zapłatę 1.510,76 zł

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 23 stycznia 2019 r., sygn. akt I C 2860/18

I. oddala apelację;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej 675 zł kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 338/19

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z 23 stycznia 2019 r., Sąd Rejonowy w pkt I zasądził od pozwanego S. O. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. w (...) kwotę 1.510,76 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 29 listopada 2017 roku, do dnia zapłaty; w pkt II zasądził od pozwanego na rzecz powoda 647 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, zaś w pkt III nakazał zwrócić powodowi ze Skarbu Państwa – Sądowi Rejonowego w Świdnicy kwotę 46 zł, tytułem nadpłaty uiszczonej przy wnoszeniu pozwu.

W apelacji od powyższego wyroku, pozwany zarzucił:

1. naruszenie art. 232 kpc w zw. z art. 6 kc, poprzez uznanie, że gołosłowne twierdzenia strony powodowej o zawarciu umowy z pozwanym i przekazaniu środków pieniężnych pozwanemu są wystarczające do uznania, że środki te otrzymał;
2. sprzeczność istotnych ustaleń z treścią materiału dowodowego, poprzez przyjęcie, że z przedłożonej przez stronę powodową wzoru umowy pożyczki wynika, że pozwany otrzymał środki pieniężne w wysokości 800 zł, w sytuacji, gdy pozwany takiej umowy nie zawierał;

3. sprzeczność istotnych ustaleń z treścią materiału dowodowego, poprzez przyjęcie, że pozwany był posiadaczem rachunku bankowego o nr (...), podczas gdy z okoliczności sprawy nie wynika, aby pozwany dysponował rachunkiem bankowym o takim numerze;
4. sprzeczność istotnych ustaleń z treścią materiału dowodowego, poprzez przyjęcie, że strona powodowa wysłała do pozwanego 10 wiadomości e-mail oraz 17 wiadomości sms-owych, podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby pozwany dysponował adresem (...), jak i numerem telefonu + (...).
5. naruszenie art. 232 kpc w zw. z art. 6 kc, poprzez przerzucenie na pozwanego obowiązku wykazania, że rachunek bankowy, na który miały wpłynąć środki pieniężne przekazane przez powoda nie należy do pozwanego, podczas gdy ciężar dowodu w tym przypadku dotyczył strony powodowej;
6. art. 233 § 1 kpc, poprzez niezasadne przyjęcie, że powód przekazał pozwanemu środki objęte umową pożyczki, gdy z dołączonych do pozwu dokumentów nie wynika, aby nastąpiła wypłata środków.

Mając na uwadze powyższe, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja podlegała oddaleniu.

Wniesiony przez pozwanego środek zaskarżenia stanowi w istocie jedynie polemikę z treścią orzeczenia Sądu pierwszej instancji, w sytuacji, gdy niekwestionowane ustalenia faktyczne oraz wywody prawne należało uznać za prawidłowe i zasługujące na aprobatę, nie widząc potrzeby ich ponownego przytaczania. Pozwany powielił bowiem w apelacji argumentację, która była już przedmiotem oceny Sądu Rejonowego. Z akt sprawy jednoznacznie można wywnioskować, że pozwany zawarł ze stroną powodową umowę pożyczki na kwotę 800 zł / całkowita kwota 1.030,70 zł /. Dokonał rejestracji i za pomocą przelewu potwierdzającego zawarł umowę nr (...), co dokładnie opisał w tytule transakcji / k. (...) /. Istotnym jest natomiast fakt, że przelewu tego dokonał z indywidualnego konta bankowego, który to pozwalał na zidentyfikowanie danych pożyczkobiorcy / pkt 2.1 w zw. z pkt 8.7 i 8.8 regulaminu; k. 21 /, a jednocześnie na ten numer konta, zgodnie z umową, przekazywane były środki z tytułu zaciągniętego zobowiązania. Następnie, nie może też ująć uwadze, że dnia 10 września 2015 r. przelał on kwotę 231,80 zł, tytułem przedłużenia wspomnianej pożyczki na 30 dni, dodatkowo potwierdzając fakt jej zawarcia. Trudno więc w takiej sytuacji przyjąć, że pozwany nie dostał pieniędzy wynikających z umowy pożyczki oraz, że w ogóle takiej umowy nie zawierał. Jeśli chodzi o dane adresowe i mailowe oraz telefoniczne pozwanego, to zostały one wyraźnie wskazane w umowie pożyczki z dnia 13 lipca 2015r, stąd też w ocenie Sądu Okręgowego, fakty te zostały dostatecznie wykazane przez stronę powodową. Trafnie zaś Sąd pierwszej instancji zważył, że skoro pozwany podnosił, że rachunek ten nie należy do niego, to na nim ciążył obowiązek wykazania tego faktu. Zarzuty z tym związane / dot. nr rachunku bankowego, telefonu oraz adresu e-mail /, nie mogą natomiast opierać się na zwykłym, gołosłownym zaprzeczeniu, co też w niniejszej sprawie uczynił skarżący. W ocenie Sądu Okręgowego, przedłożone w sprawie dowody w sposób wystarczający dowodziły zasadności roszczenia strony powodowej zarówno, co do samej zasady, jak i wysokości.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację / pkt I /. O kosztach postępowania apelacyjnego / pkt II / orzeczono na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z 391 § 1 kpc i § 2 pkt 5 oraz § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych / tekst jedn.: Dz. U. z 2018 poz. 265 /, biorąc pod uwagę, że w postępowaniu apelacyjnym stroną powodową reprezentował inny radca prawny / 75% stawki minimalnej, wynoszącej 900 zł /.